

Aaer, Bække og Indvande, kan Landbrugsministeren fastsætte større Afstande end de ovennævnte.

Fangstredskaber, der sættes udfor Aaers, Bækkes og Indvandes Udløb eller Udmunding, maa ikke anbringes saaledes, at der spærres for Fiskenes Opgang og Nedgang i de nævnte Vande. Der skal altid være uhindret Gennemgang paa en Strækning, der udgør mindst $\frac{1}{3}$ af Fredningsbæltets Grænselinie, og denne Strækning skal i en Afstand af indtil 50 Favne (94 Meter) udenfor Fredningsbæltet ligge i lige Retning udfor Vandløbets eller Indvandets Udmunding. Hvor Forholdene gøre det ønskeligt, kan Landbrugsministeren dog fastsætte anden Retningslinie for den fredede Strækning og i øvrigt nærmere bestemme Grænsen og Længden for denne. Hvor der ved Aaers og Bækkes Udløb eller Udmunding paa Grund af Ebbe og Flod fremkommer et „undersøisk Løb“ (Løbet mellem Udmundingsstedet ved almindelig lavest Vandstand og det Sted, hvor Aaen eller Bækken forlader det græsklædte Land), er det forbudt i Løbet og i en Afstand af 100 Favne (188 Meter), regnet fra Midtstrømslinien, paa hver Side af Løbet saavel som i Fredningsbæltet udfor Udmundingen at udsætte Fiskeredskaber og foretage Vaaddræt.

I og ved Fjordes Udmunding i Havet kan der af Landbrugsministeren fastsættes et Fredningsbælte, indenfor hvilket Fangstredskaber ikke maa bruges. For Ringkøbing og Nissum Fjorde fastsættes Afstanden, naar Udløbet er aabent, til 400 Favne (753 Meter). Dog skal det, naar Makrelstimer vise sig, være tilladt i Tiden fra 1. August til 1. Oktober at fange Makrel paa det fredede Areal paa Betingelse af, at der, naar saadant Fiskeri paabegyndes, uophødelig gøres Anmeldelse derom til den stedlige Fiskerifoged eller, for saa vidt en saadan ikke findes, til Fiskerikontrollen, samt at al Fisk af anden Art end Makrel, der fanges med det benyttede Redskab, ikke ilandbringes, men snarest og saavidt muligt i levedygtig Stand udsættes i Havet.

§ 14.

Hvor ikke anden særlig Regel haves, eller hvor der ikke ved Vedtægt er truffet særlig Overenskomst herom, gælde følgende Regler for Afstanden mellem Fiskeredskaber i Brug:

Sildebundgarn, hvis Længde er Afstanden mellem Hovedpælen og den inderste Radpæl, skulle paa de aabne Kyster sættes i en Afstand af 300 Favne (565 Meter) til Siden og i Fjorde, Vige og lignende Indskæringer fra Havet samt i de smallere Sunde i en Afstand af 150 Favne (282 Meter) til Siden. Sideafstanden maales mellem Radenes Midtpunkter. Hvor Sildebundgarn paa Grund af Kystens Form ikke staa i samme Kompasretning, maa Hovedpælene ikke staa hinanden nærmere end $\frac{1}{4}$ af de to nærmeste Bundgarns Længder tilsammentagne. Sættes et Bundgarn udenfor anden Mands Bundgarn, skal der være en Afstand af mindst 10 Favne (19 Meter) mellem det yderste Garns inderste Radpæl og det inderste Garns Hovedpæl, og derhos skal, hvor Afstanden mellem de nævnte Pæle er under 100 Favne (188 Meter), det yderste Bundgarn sættes i samme Kompasretning som det inderste. De anførte Afstande mellem Sildebundgarn maa ikke overskrides paa Steder, hvor flere Fiskere ønske at indtage Bundgarnsplads.

Andre Redskaber tjenlige til Sildefangst maa ikke komme udsatte Silde-Bundgarn nærmere end foran fastsat for Silde-Bundgarn indbyrdes.